

om aan de bloedige gevechten verder weerstand te bieden en gaf zich over.

De overwinning in Italië is een prachtig voorbeeld van samenwerking bij de United Nations. Gedurende de gevechten bij dezen veldtocht bevonden zich bij de 15e Legergroep Amerikanen, Britten, Canadezen, Franschen, Nieuw-Zeelanders, Zuid-Afrikaners, Polen, Indische troepen, Brazilianen, Italianen, Grieken, Marokanen, troepen uit Algerië, Arabieren, Goums en een brigade Joodsche soldaten.

De geheele veldtocht had een langzaam verloop en de gevechten waren verbit- terd. De Geall. troepen hadden niet die overmacht, die zij in West Europa hadden, waar wij het zwaartepunt van den aanval hadden gelegd. Niettegenstaande dit, leverde de Italiaansche veldtocht een groote bijdrage voor het succes op het Westelijk front, daar het veel Duitsche strijdkrachten bond, die Hitler zoo broodnoodig had voor het versterken van zijn verzwakte legers in het Oosten zoowel als in het Westen.

De troepen, die aan den Italiaanschen veldtocht deelnamen moeten dan ook evenveel voldoening gevoelen in de vernietiging van den vijand, als zij, die met sterkere krachten in het hart van Duitschland doordrongen en contact met het Roode Leger maakten.

Ordre de Bataille vanaf 2 Mei 1945 op het Middellandsche Zee operatiegebied.

De ordre de bataille van onze Geallieerden is niet beneden aangegeven, met uitzonde- ring van de Amerikaansche Divisies, die onder hun directe bevelen stonden.

EENHEID	COMMANDANT	PLAATS
15e Legergroep	Gen. Mark W. Clark	Florence (Italië).
5e Leger	Lt. Gen. Lucian K. Truscott	Verona (Italië).
IIe Korps	Lt. Gen. Geoffrey Keyes	Italië.
10e Berg Div.	Gen. Maj. George P. Hays	Italië.
85e Inf. Div.	Gen. Maj. John B. Coulter	Italië.
88e Inf. Div.	Gen. Maj. Paul W. Kendall	Italië.
IVe Korps	Gen. Maj. Willis D. Crittenger	Italië.
1e Pantser Div.	Gen. Maj. Vernon E. Prichard	Italië.
34e Inf. Div.	Gen. Maj. Charles L. Bolte	Italië.
92e Inf. Div.	Gen. Maj. Edward M. Almond	Italië.
Britsche 8e Leger	Lt. Gen. Sir R. L. McCreery	Italië.
91e Inf. Div.	Gen. Maj. William G. Livesay	Italië.
Am. Leger Luchtstrijdkrachten	Lt. Gen. J. K. Cannon	Caserta (Italië).
12e Luchtmacht	Gen. Maj. B. W. Chidlaw	Florence (Italië).
XXIIe Tactische Lucht Commando	Brig. Gen. T. C. Darcy	Italië.
15e Luchtmacht	Gen. Maj. N. F. Twining	Bari (Italië).
XVe Jager Commando	Brig. Gen. D. C. Strother	Italië.

(wordt vervolgd)

Uit de BUITENLANDSCHE VAKPERS

WERKZAAMHEDEN OVER- ZEESCHE PIONIERSDEPOTS.

Major George Q. Bass, beschrijft, dat meer dan 10.000 Am. genieofficieren met nog meer

burgerpersoneel en krijgsgevangenen onder hun toezicht, waren belast met het werk in de geniedepots in Europa, gedurende de lente van 1945. Ze deden prachtig werk, dat zeer veel bijgedragen heeft tot de overwinning. Andere

duizenden genieofficiëren hadden de leiding in de depots in Afrika, Australië, Burma, Hawaii, Engeland, IJsland en de Philippijnen en de honderden stations van allerlei aard, die over de geheele aarde verspreid waren. De eischen van den oorlog hadden allerlei ongewone situaties tot gevolg, zoodat ongewone opdrachten werden verstrekt.

Pontoncompagnieën constructie-bataljons, wateraanvoertroepen, troepen van den topografischen dienst, gevechtstroepen, dreven vaak de depots, terwijl ze wachtten op vervoergelegenheid, of ook als aan hun specialistische bekwaamheid geen behoefte was. Weinigen waren geoeënd in het depotwerk; weinigen hadden zich ooit rekenschap gegeven van den omvang of van het belang der taak vóórdat ze er mede werden belast; maar menig een kwam tot de overtuiging, dat bepaalde grondslagen van het werk van toepassing zijn bij alle geniedepots, onverschillig in welk klimaat of terrein, of in welk vak van het operatiegebied, of in welke phase van het gevecht moest worden gesteund.

De taak.

Het doel van het geniedepot is hoofdzakelijk geniematerieel in ontvangst te nemen, te bewaren en uit te geven. Dit werk is eenvoudig, indien men onbepikt kan beschikken over verstandig personeel, over tijd, ruimte en de noodige hulpmiddelen bij de behandeling van het materieel. Maar als de oorlog hierin besnoeit, zooals onvermijdelijk geschiedt, moet de taak toch worden uitgevoerd overschillig, waar men is, of over welke middelen men beschikt. Er mag geen sprake zijn van geschipper, geen verontschuldiging, geen mislukking.

Geniebehoeftigheden bestaan uit ongeveer 10.000 standaard-onderdeelen en meer dan 300.000 res. onderdeelen om de genie uitrusting op peil te houden. Vorm, gewicht, afmeting en hoeveelheid in voorraad, verschillen ongelooflijk en bovendien stelt ieder op te leggen onderdeel zijn eigen eischen.

Ieder G.D. legt ongeveer 2500 verschillende standaard-onderdeelen op en eenige honderden niet-standaard-onderdeelen, welke ter plaatse worden aangevoerd of op den vijand worden veroverd. Dagelijks kunnen 5 à 6000 ton materiaal in- en uitgaan en de totale voorraad kan 100.000 ton bedragen, hoewel een normaal depot minder dan 10.000 ton opslaat, met een verwisseling van ongeveer 600 ton dagelijks.

De grondslagen van het beheer zijn eenvoud, nauwkeurigheid, soepelheid en snelheid bij de transacties. Vooruitdenken en plannen maken, voortdurende waarneming en verbetering.

Oplegging.

Een depot is alleen een opslagplaats voor de goederen welke in voorraad zijn. Snelheid bij de transacties vergt een doeltreffende plaatsverdeling, zoodat er voor ieder ding een

geschikte plaats is. Er ontstaat dus een depot-indeling in zones, waarvan de vormen afhangen van de afmetingen van het depot en van het terrein. De meest voorkomende vormen zijn het vierkant, parallelogram, rechthoek, trapezoïde.

Het vierkant heeft vele voordeelen; het is de gemakkelijkste vorm voor het werk, het veroorlooft een rechtlijnige doorstroming van de goederen met onmiddellijke lading en lossing bij de stapelplaatsen; de beveiliging is gemakkelijk, de controle kan centraal geschieden, terwijl er onbepikte gelegenheid is voor uitbreiding van ruimte en verkeer. Het verkeer binnen het depot is zoo beperkt mogelijk. Er kunnen moeilijkheden zijn t.a.v. drainage, camouflage en de vorm is niet vaak aangepast aan het gewone terreintype.

Tijdelijke depots in de gevechtzone maken vaak gebruik van een H-vorm, door een korten verbindingsweg te kiezen tusschen twee hoofdwegen en deze alleen te bestemmen voor depotdienst. Opslagplaatsen blijven ongeveer 20 voet van den wegrand. Bij dezen vorm behoeft men zoo weinig mogelijk wegen aan te leggen, terwijl hij zich uitstekend leent voor camouflage.

Ongeacht den algemeenen vorm wordt het depot verdeeld en onderverdeeld in regelmatige blokken en met behulp van een combinatie van letters en getallen wordt een doelmatige opslag der goederen verzekerd. Op deze wijze kan voor iedere soort der aanwezige goederen een beheerder of controleur worden aangewezen. Deze kan natuurlijk niet alle onderdeelen bij hun officieelen naam kennen; Hij kan echter wel leeren, om b.v. de hoofdonderdeelen van een Bailybrug, of een andere brug te kennen.

De oudste beheerder in iedere zone is verantwoordelijk voor uitgifte, ontvangst, oplegging en inventarisering van alle goederen, die hem door den depotcommandant worden toegewezen.

Ontvangst.

Ontvangst der op te leggen goederen moet zoo eenvoudig en soepel gebeuren, als met nauwgezetheid is overeen te brengen. Ingekomen goederen worden onmiddellijk geïdentificeerd, uitgeladen bij den opslagstapel en vlg op de inventariskaarten geboekt. De transporten moeten steeds zoo snel mogelijk vrij gemaakt worden. Bij den ingang van het depot worden alle transporten aangehouden en de goederen geïdentificeerd, waarna toestemming wordt gegeven, om door te gaan naar de eigenlijke opslagruimte. Hier hebben de uitgiften steeds den voorrang boven de ontvangsten. Aannemende dat er geen uitgifte is, wordt het voertuig naar de stapelplaats verwezen en afgeladen. Om de wagens snel vrij te maken, wordt de lading vaak in de nabijheid van den stapel gelegd. Inschrijven en bij den stapel leggen gebeurt dan later.

Een eenvoudig, uniform ontvangstbewijs behoort te worden vastgesteld. Papieren die de geleiders bij zich hebben, kunnen daaraan worden vastgehecht. De controleur in iedere opslagruimte teekent de ontvangsten aan op een ontvangstbewijs en op een inventariskaart. Daarna worden de goederen bij den stapel gevoegd, waar ze worden gerangschikt volgens vaste aantallen en zoodanig, dat het overzicht en controle enz. zoo gemakkelijk mogelijk zijn. Terwille van de veiligheid kunnen deze standaardstapels binnen de opslagruimte worden verspreid.

Uitgifte der goederen.

Deze heeft voorrang boven alle andere werkzaamheden en moet vlug en nauwkeurig gebeuren. Pionierwerk is in den regel te urgent, om te kunnen wachten op goedkeuring van de aanvragen door de hogere onderdeelen. Honderden van kleinere uitgiffen hebben dagelijks plaats onmiddellijk aan de belanghebbenden. De officier, die bij een onderdeel voor den aanvoer moet zorgen, gaat met een mondelinge of schriftelijke aanvraag naar den betrokken stafofficier. Deze controleert de aanvraag, bepaalt uit welk depot de goederen worden ontvangen en maakt het aanvraagformulier op (juiste benaming, aantal, enz.).

Bij den ingang van het depot worden de belanghebbenden, die voorzien zijn van een behoorlijk goedgekeurde aanvraag, naar den administrateur verwezen. Daar wordt een ontvangstbewijs in drievoud opgemaakt. Ieder ontvangstbewijs krijgt een nummer uit het register, waarin de uitgiffen worden geboekt voor controle en beheer.

De aanvrager ontvangt twee bewijzen, terwijl het derde wordt opgelegd. Hij levert een der bewijzen in bij den controleur, die de goederen uitgeeft. Deze controleur teekent op het ontvangstbewijs de uitgegeven aantallen aan en parafeert dit; hij boekt de uitgiffe op zijn inventarislijst en parafeert deze eveneens. Contrôles hebben plaats, om na te gaan, of de geboekte aanwezige voorraad ook overeenstemt met de werkelijk aanwezige aantallen. Regelmatige controle is zooveel mogelijk gewenscht, waarbij daadwerkelijke telling moet plaats hebben; het resultaat wordt aangeteekend.

De controleurs hebben als vierde plicht, om hun voorraad vaak te tellen en het resultaat op een afzonderlijk papier aan hun inventarislijst te hechten. Het wordt met de ontvangstbewijzen ingeleverd bij den administrateur.

Het artikel geeft verder eenige bijzonder-

heden van de wijze, waarop in de overzeesche pionierdepots beheer en verantwoording worden gevoerd, aan de hand van het desbetreffende voorschrift. De daarmede belaste administratieve afdeling ontvangt op bepaalde uren (den geheelen dag door) de credit- en debit-ontvangstbewijzen van een controleur. Ieder ontvangstbewijs wordt gecontroleerd voor de juistheid der invullingen, wordt genummerd en ingeschreven in het daarvoor bestemde register. Daarna worden de volgens ontvangstbewijzen ontvangen of uitgegeven goederen op daarvoor bestemde kaarten geboekt. Nadat alle op één dag ontvangen O.-bewijzen zijn geboekt gaan ze naar het depôt C. voor controle en worden door dezen geparafeerd; daarna worden ze bij elkaar gevoegd en opgeborgen. De volgens de kaarten aanwezige voorraad wordt regelmatig medegedeeld aan hogere staven, om te dienen bij de controle en bij het opmaken der aanvragen.

Dit geschiedt door middel van andere kaarten, waarop de beschikbare voorraad is aangegeven. Hiervoor beschikt men bij de uitgiffe der goederen over twee stel van deze kaarten. Iederen morgen ontvangt de bedoelde hogere staf een stel van deze kaarten, welke iederen avond weer worden ingeleverd en bijgewerkt. Bij de overgave van den voorraad aan een nieuwen Commandant geschiedt dit eveneens op voorgeschreven wijze, alles nauwkeurig en z.n. met het opmaken van een nieuwe rekening en verantwoording.

Conclusie.

Het beheer van een P.D. is dus een ernstige, zeer belangrijke en omvangrijke opdracht, welke aan iedere willekeurige genie-afdeeling kan worden gegeven. Eenvoud, nauwkeurigheid, soepelheid en snelheid bij het werk zijn op de eerste plaats noodzakelijk.

Ieder depôt wordt verdeeld in zones onder bevoegde controleurs (beheerders), welke ieder verantwoordelijk zijn voor identificatie en controle van een bepaald onderdeel der aan te voeren goederen.

Eenvoudige, maar toch streng gecontroleerde werkmethode wordt ingevoerd voor een snelle en nauwkeurige ontvangst en uitgave.

Voor zoover de tijd het toelaat wordt de inventaris voortdurend nagegaan, terwijl de balans van den aanwezigen voortaad regelmatig en zorgvuldig aan de hogere staven wordt opgegeven.

(The Military Engineer, Maart 1946.—03)

Lederwarenfabriek

Fa. J. de Valk Jr.

UITSLUITEND MILITAIR LEGERGOED

AMSTERDAM

TEL. 86302-85404